

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/9/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3222010181
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3222010181.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a členov senátu JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci obžalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D. C., trvale bytom E., F. D. XXX/XX, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí dňa 09. novembra 2023 odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 12. decembra 2022, sp. zn.: OT/35/2022, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 12. decembra 2022 sp. zn. OT/35/2022 bola obžalovaná A. B. (ďalej len „obžalovaná“) uznaná za vinnú z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 24.09.2022 v čase približne o 21:45 hodine jazdila po predchádzajúcom požití alkoholu na motorovom vozidle značky Fiat 500, ev. č. C., ktorého je majiteľom, po ceste III/1846 v obci Rybany, kde bola pri požiarnej zbrojnici zastavená a kontrolovaná hliadkou Obvodného oddelenia PZ Bánovce nad Bebravou, pri ktorej bola podrobená dychovej skúške na zistenie požitia alkoholu, pričom pri prvej dychovej skúške dňa 24.09.2022 o 21:49 hodine bol zistený výsledok 0,57 mg/l alkoholu v dychu a pri opakovanej dychovej skúške dňa 24.09.2022 o 22:11 hodine bol zistený výsledok 0,60 mg/l alkoholu v dychu. Za tento prečin bola obžalovaná odsúdená podľa § 289 ods. 1, § 56 ods.1, ods. 2, § 38 ods. 2 Trestného zákona s prihladnutím na § 36 písm. l), písm. n) a za aplikácie § 38 ods. 3, ods. 8 Trestného zákona na peňažný trest vo výške 1.700,- Eur. Pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona obžalovanej ustanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, § 38 ods. 2 Trestného zákona s prihladnutím na § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona a za aplikácie § 38 ods. 3, ods. 8 Trestného zákona, okresný súd obžalovanej uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 24 mesiacov.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko prokurátor ihneď po jeho vyhlásení podal proti nemu odvolanie, ktoré následne písomne odôvodnil.

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožnil s rozsudkom okresného súdu vo výroku o vine a konaní, ktoré vydaniu rozsudku predchádzalo, rovnako sa stotožnil aj s výrokom o peňažnom treste za súčasného ustanovenia náhradného trestu odňatia slobody, ako aj s výrokom o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 24 mesiacov. Nestotožnil sa však s neuložením trestu prepadnutia veci – osobného motorového vozidla zn. FIAT 500, ev. č. C., pretože na uloženie trestu prepadnutia veci sú podľa jeho názoru splnené všetky zákonné podmienky a vzhľadom na závažnosť spáchaného prečinu, okolnosti jeho spáchania a osobu obžalovanej, spôsobuje jeho absencia následok spočívajúci v závere, že uložený trest je neprimerane mierny, nespravodlivý a nie je ani spôsobilý splniť účel tak individuálnej, ako ani generálnej prevencie, či výchovný účel u obžalovanej. Účel trestu v prípade obžalovanej možno

dosiahnuť len popri uloženom treste prepadnutia veci. Ďalej uviedol, že ustanovenia § 60 Trestného zákona upravujúce podmienky pre ukladanie trestu prepadnutia veci nemožno interpretovať izolovane od iných ustanovení Trestného zákona, upravujúcich zásady ukladania trestov. Ustanovenie § 60 ods. 6 písm. b) Trestného zákona upravuje podmienky v prípade neuloženia trestu prepadnutia veci a teda ukladá skúmať pomer medzi hodnotou veci a závažnosťou činu. Význam hodnoty motorových vozidiel použitých na spáchanie trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky nemožno v žiadnom prípade preceňovať. Nemožno tiež prehliadnuť, že závažnosť činu je vyjadrená aj hroziacou trestnou sadzbou za jeho spáchanie. V záujme predchádzania nedostatočných záverov v dôsledku izolovanej aplikácie § 60 Trestného zákona je potrebné skúmať naplnenie podmienok pre uloženie trestu prepadnutia veci aj v kontexte s rešpektovaním všeobecných zásad pre ukladanie trestov v zmysle ustanovenia § 34 Trestného zákona. Z ustanovení § 34 Trestného zákona okrem iného vyplýva zásada generálnej prevencie, čo znamená, že trestom je možné pozitívne ovplyvniť ostatných členov spoločnosti tak, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení. Ďalej uviedol, že je všeobecne známe, že v súvislosti s postihom páchatel'ov za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, spáchaný vedením motorového vozidla, však ich doterajšie sankcionovanie neprinieslo požadovaný efekt, ktorý by sa premietol do zníženia počtu takých prípadov. Obžalovaná je síce páchatel'om, ktorý doposiaľ nebol odsúdený, avšak táto skutočnosť nemôže byť výhradným dôvodom k záveru, že takýmto páchatel'om sa trest prepadnutia veci nebude ukladať. Uviedol, že obžalovaná sa rozhodla viesť svoje osobné motorové vozidlo a to napriek tomu, že bola pod vplyvom alkoholu a neexistoval relevantný dôvod, aby musela takto postupovať. Vozidlo viedla tak, že ohrozovala ostatných účastníkov cestnej premávky. Len v dôsledku náhody obžalovaná svojím konaním nespôsobila iný škodlivý následok. V danom prípade by uloženie trestu prepadnutia motorového vozidla nebolo neprimerané, ale naopak, reálne by zabezpečilo ochranu spoločnosti pred obžalovanou. O miere neúcty obžalovanej k právnym predpisom na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky svedčí aj výpis z ústrednej evidencie priestupkov, v ktorom má obžalovaná v relatívne krátkom časovom období od januára 2020 do júla 2022 až 9 záznamov. Taktiež uviedol, že v priebehu konania bolo preukázané, že obžalovaná predmetné vozidlo použila na spáchanie trestného činu a bolo jednoznačne preukázané, že vozidlo patrí výlučne obžalovanej. Jeho hodnota bola určená na sumu 5.000,- Eur. Hodnota motorového vozidla pritom aj s prihliadnutím k pracovnej činnosti obžalovanej ako SZČO dosahujúcej priemerný mesačný príjem približne 900,- Eur predstavuje nanajvýš 5,5 násobok priemerného mesačného príjmu. Podľa jeho názoru je nepochybné, že uloženie trestu prepadnutia veci by malo pre obžalovanú citelný následok, avšak tento by bol naďalej v zákonných medziach naplňajúcich účel trestu ako aj jednotlivé zásady ukladania trestov, pričom takýto trest nebude mať súčasne výrazný vplyv na obžalovanú, ako aj na rodinu obžalovanej a jej blízke osoby. Záverom navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, aby sám rozhodol tak, že obžalovanej uloží peňažný trest vo výške 1.700,- Eur, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 24 mesiacov a trest prepadnutia veci – osobného motorového vozidla zn. Fiat 500, ev. č. C.. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne v konečnom návrhu poukázala na odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnila a navrhla rozhodnúť spôsobom uvedeným v závere odvolania a obžalovanej uložiť aj trest prepadnutia veci – osobného motorového vozidla zn. Fiat 500 e. č. C..

Obžalovaná na verejnom zasadnutí krajského súdu v konečnom návrhu poukázala na to, že vodičský preukaz jej bol zdržaný ešte 24.09.2022 a doposiaľ jej nebol vrátený. Odvolanie prokurátora navrhla zamietnuť, automobil potrebuje pre osobnú potrebu, najmä na prevoz dcéry do školy a používa ho aj na pomoc – prevoz otca a starého otca na lekárske vyšetrenia do nemocnice.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, na podklade podaného odvolania vykonal dňa 09. 11. 2023 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutého výroku rozsudku o treste prepadnutia veci, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovanej, teda výroku o vine, ktoré nebolo a ani nemohlo byť napadnuté odvolaním a preto jeho správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, nakoľko podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné,

a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním, postupoval pri ukladaní trestov obžalovanej, pri určení druhov a výmery trestov v súlade so zákonom a takto uložené tresty sú aj primerané a spravodlivé. Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4, ods. 6 a § 60 Trestného zákona nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaného prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Okresný súd pri ukladaní trestu postupoval v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 4 Trestného zákona.

Za správny považoval odvolací súd záver okresného súdu o tom, že obžalovaná urobila vyhlásenie o vine a svoje konanie úprimne oľutovala a túto okolnosť je potrebné zohľadniť pri ukladaní trestu v prospech obžalovanej. Okresný súd pri určovaní druhu a výmery trestu správne zistil u obžalovanej dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona – obžalovaná priznala spáchanie skutku a tento oľutovala a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona – obžalovaná svojim vyhlásením o vine zo žalovaného skutku napomohla orgánom činným v trestnom konaní a súdu pri objasňovaní trestnej činnosti, keďže obžalovaná urobila na hlavnom pojednávaní okresného súdu vyhlásenie o vine a okresný súd jej vyhlásenie v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku prijal. Podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku, ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovanej prijíma, súčasne vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaná priznala spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaná takýmto postupom umožnila prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. V rámci súdneho konania podľa § 275 ods. 5 Trestného poriadku, po priznaní viny páchatel'om (obžalovanou) sa postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 aj písm. h) Trestného poriadku, t. j. že súd pred rozhodovaním o prijatí alebo neprijatí vyhlásenia obžalovaného formou otázok zisťuje, či sa obžalovaný „dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok, ktorý v obžalobe kvalifikuje ako trestný čin,“ čím pri kladnej odpovedi napĺňa podmienku uvedenú v ustanovení § 36 písm. n) Trestného zákona. Okresný súd teda správne zistil existenciu dvoch poľahčujúcich okolností a žiadnu príťažujúcu okolnosť a tiež správne obžalovanej uložil aj peňažný trest vo výške 1.700,- Eur, keď pri určovaní konkrétnej výšky peňažného trestu vzal do úvahy majetkové pomery a zárobkové možnosti obžalovanej (obžalovaná sa stará o maloleté dieťa a jej mesačný príjem je na úrovni 900,- Eur).

Rovnako tak je správny výrok okresného súdu, ktorým obžalovanej ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, pričom výmeru uloženého trestu ustanovil v súlade s upravenou trestnou sadzbou podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona v rozpätí od 0 do 8 mesiacov.

Aj v prípade uloženia obžalovanej trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 24 mesiacov považuje odvolací súd postup okresného súdu za správny. Pri ukladaní trestu zákazu činnosti môže súd uložiť páchatel'ovi zákaz vykonávať určitú činnosť v rozpätí od jedného až do desať rokov. Po znížení hornej hranice trestnej sadzby (§ 38 ods. 3 Trestného zákona) mohol okresný súd uložiť tento druh trestu v rozmedzí 1 rok až 7 rokov. Vzhľadom na osobu obžalovanej, charakter spáchanej trestnej činnosti a jej postoj k trestnému konaniu považuje odvolací súd uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 24 mesiacov za primerané a spravodlivé.

Za správny považuje odvolací súd aj záver okresného súdu, podľa ktorého obžalovanej neuložil trest prepadnutia veci – osobného motorového vozidla z toho dôvodu, že prvostupňový súd mal za to, že uloženie peňažného trestu v primeranej výške (1.700,- Eur) a uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v primeranej výmere (24 mesiacov), považuje na zabezpečenie nápravy obžalovanej za dostatočné. Uložený trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Obžalovaná je slobodnou matkou jedného maloletého dieťaťa a pracuje ako samostatne zárobkovo činná osoba, pričom predmetné motorové vozidlo využíva aj pri zabezpečovaní starostlivosti o maloleté dieťa a pri výkone svojej práce. Rovnako tak motorové vozidlo využívajú aj ďalší členovia jej rodiny, s ktorými žije v spoločnej domácnosti. Okresný súd pri hodnotení osoby obžalovanej zistil, že táto nebola doteraz trestne stíhaná, bola síce 10 krát priestupkovo riešená a to prevažne pre priestupky na úseku cestnej premávky, avšak nikdy nevedla vozidlo pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky. Konanie obžalovanej je v tomto kontexte možné posúdiť ako exces z jej obvyklého riadne vedeného spôsobu života a postihnúť ju ďalším trestom spočívajúcim v prepadnutí veci – motorového vozidla, ktorého hodnota je 5.000,- Eur, by bolo neprimerane prísne a to najmä vzhľadom na jej osobné a majetkové pomery. Ani podľa názoru odvolacieho súdu, okresným súdom správne zistené okolnosti prípadu a poznatky o osobe obžalovanej, na ktoré okresný súd poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, v zmysle § 34 ods. 4 Trestného

zákona, nedávajú odôvodnený podklad k tomu, aby pre naplnenie účelu trestu bolo v tomto prípade nutné pôsobiť na obžalovanú aj výkonom trestu prepadnutia motorového vozidla. Odvolací súd zdôrazňuje, že uloženie trestu prepadnutia veci – motorového vozidla v prípade stíhaného trestného činu - nie je v zmysle § 60 ods. 1 Trestného zákona obligatórne. Súd má možnosť, nie povinnosť, uložiť takýto druh trestu, pričom však musí vziať do úvahy všetky okolnosti daného prípadu a pristupovať k uloženiu trestu vždy individuálne. Podľa názoru odvolacieho súdu neuloženie trestu prepadnutia veci nebude mať negatívny vplyv z hľadiska generálnej prevencie, nakoľko s poukazom na okolnosti prejednávanej veci a poznatky o osobe obžalovanej je odrazom práve individuálneho a citlivého prístupu ku každému jednotlivému prípadu. Okresný súd správne, citlivo a v súlade s ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadal pri ukladaní trestu na postoj obžalovanej k spáchanej trestnej činnosti, mieru zavinenia a prevahu poľahčujúcich okolností, ale aj na samotnú osobu obžalovanej, ktorá je prvýkrát súdne trestaná, pričom už peňažný trest, za súčasného ustanovenia náhradného trestu odňatia slobody, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo akéhokoľvek druhu, sú podľa názoru odvolacieho súdu dostatočné na to, aby bol naplnený účel trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona. Samotný princíp ukladania trestov vyžaduje na nápravu páchatel'a pôsobiť najskôr miernejšou formou trestu, pričom nie je nevyhnutné ihneď ukladať prísnejšie represie voči obžalovanému. Odvolací súd je toho názoru, že prísnejšie tresty treba ukladať až v prípade recidívy, keď na nápravu obžalovaného dostatočne nepôsobili miernejšie tresty, ktoré nesplnili svoj účel.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uložených trestov v neprospech obžalovanej, preto v tomto smere nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za dôvodné a neakceptoval ich. Napadnutý výrok rozsudku je vecne správny a náležite odôvodnený, pričom odvolací súd sa s argumentmi súdu prvého stupňa uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku stotožňuje.

So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.